

Petr Hájek: HRÁTKY S JADERNÝM OHNĚM: ZAČNE VE STŘEDU VÁLKA? Podle filmu Vrtěti psem. „Informace“ tajných služeb jako před napadením Iráku. Mají problém. Blufují? Trčíme v zadku a bez obrany. Občanská vs. světová. Hnutí odporu. Kdy a kde?

- CZ24 News | 14. února 2022

Obludnost americké a britské válečné propagandy přesáhla veškeré dosud myslitelné hranice. Jde tak daleko, že ti psychopati dokonce oznámí datum zahájení války. Má se tak prý stát tuto středu. Není to jen snaha vyprovokovat Rusko – které ovšem dává najevo, že se jen tak vyprovokovat nedá, což Anglosasy vede k zuřivosti. Je to i pokus střílet na několik terčů současně. Kromě jiného zastínit nenáviděné olympijské hry v Číně – podle již vyzkoušeného receptu někdejšího (dodnes kriminálně stíhaného) gruzínského prezidenta Michaila Saakašvili, jenž v roce 2008 (v den zahájení olympiády v Pekingu) zaútočil s americkým posvěcením na Jižní Osetii – fakticky na Rusko.

Především jde však o pokus Anglosasů řešit válkou ve „vzdálené destinaci“ své domácí problémy. Amerika ekonomicky padá, inflace láme rekordy, dolar je v těžkých nesnázích. A z Kanady se do USA (i Evropy) šíří „Konvoje svobody“ – hnutí odporu proti covidové a vakcinační tyranii. Především však v USA se blíží podzimní parlamentní volby, které mohou všechny zisky z (volebním podvodem ukradeného) „vítězství“ ve volbách prezidentských rozmetat na padrť. Totéž platí o Británii, kde neschopný premiér „Klaun“ Johnson čelí největším problémům od voleb, a po různých skandálech mu hrozí neodvrtaný pád. Válka na Ukrajině je pro oba vítaným cynickým „řešením“. Kdo viděl kultovní americký film Vrtěti psem, prožívá (již po několikáté) jeho scénář v reálu.

Zaručené informace

Pentagon a celý „Hluboký stát“ (nevolení mocní v pozadí), který obludným volebním podvodem odstranil prezidenta Trumpa, a dosadil do Bílého domu dementní prezidentskou loutku, na tato „osvědčená“ řešení zjevně spoléhá. Opakuje se proto všechno jako přes kopírák. Nejprve nutno vyrobit záminku. Před invazí do Iráku CIA vedená Georgem Tenetem „nade vší pochybnost“ zjistila, že prezident Saddám Husajn vlastní chemické zbraně hromadného ničení. A pokud Západ nezasáhne, dojde ke strašlivé tragédii. Hussajn toto tvrzení opakovaně odmítal, souhlasil dokonce s mezinárodními inspekcemi, ale přestože předtím za americké zájmy dlouho válčil s Íránem, bylo mu to houby platné.

Ostatně jako statisícům dalších zavražděných poté, co Američané a Britové do Iráku vtrhli. Že se později zjistilo, že se tajné služby „mýlily“? Koho to dnes zajímá? Ostatně George Tenet je nadále národním hrdinou. V centrále v Langley obdržel před dvěma roky „náš“ šéf BIS (místní pobočka CIA) Michal Koudelka (netajený britsko-americký agent) za věrné služby stříbrnou medailí, jež nese

Tenetovo jméno. Tak proč by si Pentagon úspěšný model zahájení válečného konfliktu nezopakoval?

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

Podobností je až příliš. Také Rusko neustále odmítá, že by připravovalo válku proti Ukrajině. Ostatně, proč by ji také připravovalo? Postpučistický Kyjev pod americkou okupační správou se bezpečně zničí sám. Vojska, která u hranic na svém území Moskva shromáždila, mají jediný důvod: zabránit pokusu pučistické junty a jejím nacistickým banderovským oddílům dobýt vzdorující Donbas a pobít ruskojazyčné Ukrajince (z nichž valná většina má už ovšem také ruský pas). Ony „zaručené informace“ o chystaném útoku na Ukrajinu produkuje CIA bez špetky originality: Moskva prý už vyrobila i propagandistický „fake film“ ukazující chemický útok na Donbas: Přesně totéž dělaly britské „bílé přílby“ během americké války v Sýrii.

Problém

Pentagon má však problém. Když svou povídačku (coby záminku k válce) prezentoval v Iráku, většině evropské veřejnosti to bylo vcelku jedno. Jenže nyní má být rozpoután konflikt na starém kontinentu. Když odmyslíme americkou invazi do Srbska v devadesátých letech, poprvé od druhé světové války se má bojovat v Evropě – a navíc přímo s Ruskem. Nelze se divit, že se do toho nechce ani Francii – tím méně Německu, které si zdrcující odpověď v podobě dobytého Berlína ještě přece jen trochu pamatuje.

Také Německo má ale problém. Před pár dny byl kancléř Olaf Scholz ve Washingtonu vystaven neskutečně ponižujícímu zážitku. Tupec Biden před ním na tiskovce pravil, že pokud dojde ke konfliktu s Ruskem, Nord Stream 2 (plynové potrubí pod mořem z Ruska do Německa obcházející Polsko i Ukrajinu) USA „vypnou“. Když se ho novináři ptali, jak to chce udělat, když patří „spojeneckému“ Německu, odpověděl, že to prostě udělají. Jak by ne? Vždyť stále platí poválečný „kancléřský zákon“, podle kterého musí Washington schválit každého nového německého kancléře. Jestli to už v Scholzově případě udělal, Biden neprozradil.

Německo je prostě stále okupováno – ale už jen Američany. Ostatně, proč ne, vyvolalo a prohrálo dvě světové války. Problém však je, že jde o okupaci jednostrannou. Popravčí výsledků Druhé světové války Michail Gorbačov souhlasil, že „za hubičku“ (slib, že se NATO nerozšíří na východ) opustí sovětskou okupační zónu (NDR), a svolil s opětovným spojením Německa do jednoho hrozivého celku. Zděšená Margaret Thatcherová to tehdy nazvala vznikem 4. říše. Stalo se. Spojené státy (pod hlavičkou NATO) dnes svírají Rusko od severu po jih a vedoucí mocnost 4. říše (formálně Brusel) nadále okupují.

Blufují?

Navzdory tomu se jim přesto nepodařilo donutit Německo k ráznějším protiruským výrokům či operacím. Nejde o Bundeswehr, ten už spolehlivě ve své předchozí funkci ministryně obrany zničila současná vládkyně Bruselu Lejnová a Američané ani nikoho nepotřebují. Jde o propagandu: Takzvaná „jednota Západu“ se scvrkla na americko-britskou operaci. Německo i Francie dávají ruce pryč, nanejvýš formálně „jednají s Putinem“ – i když vědí, že žádného výsledku není možné dosáhnout. Vyjednané smlouvy (Minsk 2) samozřejmě Ukrajina naplnit nechce (nechtěla nikdy) – a teď tvrdí, že to dohodla vláda, která již není u moci (Porošenko a Merkelová).

Současně se však ta současná (Zelenský) pokouší mírnit ukrajinské „obavy“ z napadení Ruskem. Uvědomuje si totiž, co to znamená být „bezvýhradný přítel“ USA. Znamý Kiesingerův bonmot říká, že hned po nepřátelích se musí Washingtonu nejvíce obávat jeho „věrní přátelé“. Kdykoli je odkopnou – jak znovu a znovu prokazují (naposledy vládním kolaborantům v Afghánistánu). Máme tu tedy skvěle paradoxní situaci, kterou ostatně známe i z nedávných vlastních dějin: Velký Bratr bude Ukrajinu „bránit před ruským vpádem“ – i kdyby Kyjev nechtěl. Takový je osud všech protektorátních vlád (včetně té současné naší).

Zdálo by se tedy, že zaručené zprávy o tom, že „válka začne ve středu“ jsou pouhý bluf mizerného hráče pokeru. Není to však tak jednoduché. To, co Washington a Londýn rozehrály, musí mít nějakou – pro ně ziskovou – pointu. Jinak to vyšprajcované napětí bude znamenat ještě hlubší ponor do neřešitelného bahna jejich vlastní vnitropolitické situace. A znovu opakujeme: dolar balancuje na hraně pádu. Pokud by přestal být mezinárodní „rezervní měnou“ (přestalo by se s ním obchodovat hlavně v plynu a ropě), do týdne si Američané v samoškách nekoupí ani mléko. A to je situace, kterou by Washington musel okamžitě řešit pro něj dosud jediným známým prostředkem: válkou. Kdo ví s jistotou, že tato situace právě nenastala?

V zadku a bez obrany

Naše země je v tom opět namočená tragicky: Poslední vlády – počínaje Špidlovou a Topolánkovou – ji pevně uvěznila v zadku Bruselu (tedy Berlína). Ten je ovšem okupační zónou Washingtonu. Zlikvidovali jsme si výkonnou armádu – a to, co z ní zbylo, slouží jen na dvě věci: Jako operetní „expediční sbor“ coby křoví při amerických válkách kdekoli po světě – a zdroj peněz daňových poplatníků pro americké zbrojovky (celá dvě procenta HDP!). To znamená, že jsme zcela bez obrany. A Spojené státy se domnívají, že nic moc neriskují. Pokud napadnou přes Ukrajinu Rusko, spoléhají na to, že se válka odehraje na evropském kontinentu, daleko od jejich hranic.

Absolutně voluntaristicky proto nevysloveně věří v „Putinův rozum“ – tedy že nesáhne k použití jaderných zbraní (a jejich supermoderních nosičů). Děsivá úvaha za situace, kdy v nich má dnes Rusko i Čína nad USA technologickou převahu. A tak zatím přes nás frčí další a další kontingenty amerických „pěšáků“ na ruské hranice (v úterý „den před válkou“ profrčí ten dosud největší). Na Slovensku už stojí dvacetikilometrové fronty amerických a britských tanků – a Čaputovci tam právě podepsali vlastizrádnou smlouvu na použití zdejších letišť pro americké bombardéry (kterou zatím ani my nemáme, ale soudružka Černochová to jistě brzy napraví) – takže okupace je dokončena.

Smrtící omyl

Američané (přes nesmělé protesty Kyjeva) zaveleli k „evakuaci“ svého velvyslanectví. Mají tam na dvě stovky „diplomatů“ (kdo si ještě vzpomene, jak naši rusobijci „nemohli pochopit“ vysoký počet ruských diplomatů u nás). A jejich nejvěrnější vazalové to po nich „opisují“. V důsledku toho také Rusko odvolává část diplomatického personálu. Z toho by šlo dovodit, že přinejmenším k nějaké

teatrální provokaci (možná v samotném Kyjevě) skutečně dojde. Washington už líčí, jak Rusko bude „masivně bombardovat“ ukrajinské hlavní město. Nesmysl, ale Američané nějaké takové divadlo mohou zorganizovat sami.

Pokud se tak stane, nikdo nemůže vědět, co následuje. Spoléhat na ruský klid a rozum nelze také donekonečna. Moskva má nepochybně dokonalý přehled o situaci. Nedopustí, aby její občané – v Donbasu či dokonce za jejími vlastními hranicemi – byli vystaveni zabíjení. V takovém případě může být odpověď vskutku drtivá. A jen proto, že již řídnou generace, které poslední světovou válku zažily, veřejnost zůstává relativně netečná. Má zato, že pokud – tak to bude jako známé obrázky z filmů či televize. To je však strašlivý omyl.

Nikdo neví

Jediná „výhoda“ asi je, že pokud se tento šílený plán spustí, ani by se to veřejnost nemusela dovědět. První by totiž byly na řadě sestřelené satelity, takže by „ohluchl“ celý veřejný informační systém. A zastavily by se rovněž elektrárny atd. – prostě vše, co je napojeno na elektroniku. Zda by pak jaderné střely padaly na hlavy nám, nebo někam jinam, už bychom ani nezjistili. Že je to příliš děsivá „předpověď“? Ona to není předpověď, ale jen jedna z několika málo možností, kam americký útok na Rusko (skrže ukrajinské „ruce“) může vést. Vlastně dnes nikdo neví, co se může stát.

Že je tedy zbytečné o tom vůbec přemýšlet či „spekulovat“? Že stejně nemůžeme nic udělat? Opak je pravdou. Ale pokud k té nejhorší variantě nedojde, mělo by „Hnutí odporu“ (formované zatím kolem covidové a vakcinační tyranie) převzít do svého repertoáru také aktivní odpor proti válce.

To shrnuje všechno, co na nás bruselsko-washingtonská zločinecká „elita“ chystá: Od ztráty svobody a zbytků státní suverenity, přes hospodářské a energetické otroctví, až k vyhlazení všeho národního, co nám ještě zbývá. Válku občanskou už proti nám vedou. Tu světovou mají v záloze. A proto si hrají s (jaderným) ohněm.

Nikdo neví, co se v dalších dnech odehraje. Něco se však stane. Napětí nelze stupňovat donekonečna. A pokud „svět neskončí“, bude to signál, že je poslední chvíle, jak se ho pokusit vzít zpět do rukou. Těch řízených normálním srdcem a mozkiem. Což jsou právě orgány, které satanovým lemům okupujícím Washington, Londýn a Brusel scházejí.

Jak na to? To je otázka, kterou nutno začít bezodkladně řešit. Ale jinde a jindy.

Určitě ne „v šest po válce u Kalicha“.

AUTOR: Petr Hájek

[ZDROJ](#)